

Атаръ* *см. подъ сл. хатаръ**

св. **Атанасъ**—денъ св. Аѳанасія (20-го Іюня и 5-го Іюля): Намѣтналъ на Святи Атанаса кожухъ-тъ. Казватъ томува, който облича лѣтъ зимна дрѣхъ. Ч. 191.

Атли* (*atlu, s. t. Cavalier*) с. м.—верховой (конь), всадникъ: И ми влезе въ темна конушница, И опитвить деветъ атли коньн. М. 65. До триста тѣрци атліе, До двести бѣле съ кочиѣ. В. 96.

Атмаджа* (*âtmadjê, s. t. Epervier*) с. ж.—голубятникъ (птица хищная). Такъ поется о гордой красавицѣ Айши: Айше, агинъ Айше, агиното пиле! Аянска атмаджа, низамска зампала. Ч. 125.

Атъ* (*at, s. t. cheval*) с. м. 1) конь: Измежду коне-тъ за най способенъ може да са земе онзи атъ, кой-то въ прецускание-то е надминалъ всички. Л. Д. 1876 г. 50. Нека тя рѣта хатъ, да тя не рѣта магаре. Ч. 198. Хатове-тъ ся рѣтатъ, а магарета-та умиратъ. *ib.* 236. Змѣви съ бѣли атови, Змѣици съ злати кочии, Змѣйчета въ злати люлчици. Д. 9, 7—9. „Варлете го (*deme-to*) въ атой-те да г' изгазѣтъ“. Го варлѣ въ ато'и-те, А това сѣ качи на ато'и!—Петаръ си бутна бѣрзи атове, Та ся побягна съ убава Милка. М. 116. 2) жеребецъ: Той пуца бикъ-тъ при кравата, или атъ-тъ при кобила-та тогива, коги-то му са дощѣ да има едно теленце или едно конче. Л. Д. 1876 г. 46. Послѣ излазва единъ „атъ“ отъ морето и ся запасваха кобиля-тъ съ него. X. II, 14.

Аучъ* (*hâutch hâoutche, s. t. Carotte*)—морковь: Ние твърде добре знаеме, че дѣцата обичатъ твърде много гулиите и аучете. З. 248.

Аферимъ* (*âferin, interj. p. 1. Bravo, applaudissement, approbation*)—одобрителное пришествіе: слава! Султанъ Стояну думаше: „Аферимъ тебѣ, Стоѣне! Азъ едно време бѣхъ юнакъ, Та си отъ мене поюнакъ“. М. 99. „Аферимъ, бабо, аферимъ, Арна си сина имала“. *ib.* 149. А какво ще да кажа баща ти? И той нѣма да ти каже „еферимъ“. З. 99. Аферимъ, старче! X. I, 53. *См. подъ сл. кѣпооу Ст. 29.*

Афіонъ* (*afioun, s. t. p. Opium*) с. м.—опія. **Афіонли*** пр.—потребитель опія, имъ опьяняющійся: Поедите иматъ даръ, както и афионлиете, да балнуватъ. З. 327.

Ахамбаши* старшій раввинъ въ поговорки: Знаете ли кѣво е чюдю станяло? Ахамбаши-тъ станялъ чифутинъ. Казватъ за смѣхъ, кога-то пытатъ нѣкого: „има ли нѣщо ново?“ Ч. 262.

Ахамъ и. д. а.—ахаю: Поговориша добрите хора и поприказаха си, поахаха и поохаха. З. 98.